

зира. На всъки човѣкъ, като на химикъ, е дадено известно количество материя, която той трѣба да пречисти и обработи. Когато пречисти и обработи материата, която му е дадена, само тогава човѣкъ може да мисли, чувствува и действува правилно. Тъй щото, запитате ли се, какво трѣба да правите на земята, ще си отговорите: Азъ съмъ дошълъ на земята да пречистя и обработя известно количество материя, т. е. да я организирамъ. Щомъ свърша задачата си, свободенъ съмъ да напусна земята, когато пожелая. Това се отнася до всички хора, а не само за единого. Значи, всъки човѣкъ, въ единъ и сѫщъ моментъ, представя три лица: азъ, ти, той. Всъки може да бѫде азъ, ти и той. Сѫщевременно човѣкъ се проявява и като колективно сѫщество: ние, вие, тѣ. Въ проявите на всички лица човѣкъ изучава себе си, както и своя близънъ. Разумниятъ се учи и отъ растенията. Запримѣръ, отъ житото човѣкъ учи закона на жертвата. Щомъ приемемъ житото като храна, чрезъ кръвта, то прониква въ мозъка ни и по този начинъ ни учи на закона на жертвата. Истинската жертва има за основа любовта и свободата, а не дълга и насилието. Който се жертвува, той никога не умира. При това, когато се жертвува, човѣкъ трѣба да знае точно времето, опредѣлено за жертва. Значи, не е безразлично, кога трѣба човѣкъ да се жертвува. Казано е въ Писанието, че за всѣко нѣщо е опредѣлено време, когато трѣба да стане.

Съвременнитѣ хора не спазватъ времето, което е опредѣлено за извѣршване на дадена работа, и следъ това се запитватъ, защо нѣматъ успѣхъ въ живота си. Много естествено. Тѣ не спазватъ закона, който опредѣля точно момента за всѣка работа. Запримѣръ, ако човѣкъ става сутринъ въ петъ часа, работитѣ му ще се наредятъ по единъ начинъ; ако става въ шестъ часа, работитѣ му ще се наредятъ по другъ начинъ; ако става въ седемъ, осемъ, деветъ часа, работитѣ му ще се наредятъ по трети начинъ и т. н. Аристократитѣ, запримѣръ, ставатъ следъ десетъ часа, но работитѣ имъ оставатъ все недовѣршени. Защо? Защото не спазватъ закона за времето. Съвременнитѣ хора трѣба да лѣгатъ вечеръ най-късно въ десетъ часа и да ставатъ най-късно въ петъ часа. Ако могатъ да ставатъ въ три или въ четири часа, още по-добре. Който иска да жи-